

F. t. l. vedr. kommunernes styrelse med flere love

Overtilsynet omfatter herefter ikke den forvaltning af ministeriets sagsområde, der foretages af de kommunale myndigheder, statsamtmanden varetager tilsynet med, dvs. navnlig amtskommuner, primærkommuner, herunder Bornholms, Københavns og Frederiksberg Kommuner, kommunale fællesskaber, Hovedstadens Sygehusfællesskab og Hovedstadens Udviklingsråd.

Med bestemmelsens 1. pkt. kodificeres den adgang, den enkelte ressortminister på ulovbestemt grundlag har i dag til at udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Bestemmelsen tilføjer ikke den enkelte ressortminister nogen beføjelse til at træffe bindende afgørelser eller foretage bindende retlige skridt, f.eks. i form af sanktioner, over for kommunerne.

Ressortministerens adgang til at udtale sig om hensigtsmæssigheden af kommunale dispositioner eller undladelser berøres ikke af bestemmelsen, der alene vedrører ressortministerens adgang til at udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser.

Ressortministeren vil til brug for en sådan udtalelse i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 63 i den kommunale styrelseslov kunne pålægge kommunalbestyrelsen henholdsvis vedkommende statsamtmand at tilvejebringe og meddele de oplysninger og udlevere de dokumenter, herunder dokumenter med personfølsomme oplysninger, denne måtte forlange om forhold i kommunen henholdsvis inden for tilsynets virksomhedsområde.

I bestemmelsens 2. pkt. fastslås, at det er den enkelte ressortminister, der beslutter, om der findes anledning til at afgive en sådan udtalelse. Der påhviler ikke i medfør af denne bestemmelse den enkelte ressortminister nogen forpligtelse til at undersøge enkeltsager i kommunerne. Den forpligtelse, den enkelte ressortminister på ulovbestemt grundlag måtte have til at tage enkelte sager op som led i overtilsynet, er således bortfaldet.

Bestemmelsen indebærer således, at det er fakultativt for den enkelte ressortminister, om denne ønsker at udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser i konkrete enkeltsager.

Bestemmelsen afskærer ikke den enkelte ressortminister fra som hidtil at videresende en henvendelse, ministeriet måtte have modtaget vedrørende en kommunal disposition eller undladelse, til et eventuelt lovbestemt sektortilsyn eller, hvis et sådant ikke findes, til vedkommende statsamtmand som rette myndighed, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2. Den enkelte ressort-

minister vil ligeledes kunne anmode vedkommende statsamtmand om at tage en konkret sag op til behandling. En sådan henvendelse vil – afhængig af oplysningerne i henvendelsen – kunne give statsamtmanden tilstrækkeligt grundlag og efter omstændighederne pligt til at rejse en tilsynssag, jf. den foreslåede bestemmelse i denne lovs § 48 a. Endvidere har indenrigs- og sundhedsministeren mulighed for at pålægge statsamtmanden at tage en sag op til behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i denne lovs § 54.

Til nr. 20 og 21

Bestemmelserne indeholder konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 22

Bestemmelsen indeholder konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 16, 17 og 18.

Bestemmelsen indebærer navnlig, at det almindelige kommunaltilsyn med de foreslåede ændringer af tilsynets organisation og opgaver som hidtil fører tilsyn med og kan anvende sanktioner over for lokaludvalgene og deres medlemmer, uanset at kommunalbestyrelsen måtte have henlagt et eller flere af de i den gældende lovs § 65 d, stk. 2, nævnte opgaver til lokaludvalgets selvstændige varetagelse. Tilsynet vil fremover blive varetaget af vedkommende statsamtmand i første instans og indenrigs- og sundhedsministeren som overordnet tilsynsmyndighed.

Til nr. 23

Lovgrundlaget for gennemførelse af bydelsforsøg i Københavns Kommune i perioden frem til den 31. december 2001 blev ved lov nr. 222 af 27. marts 1996 indsat i lov om Københavns Kommunes styrelse efter anmodning fra Københavns Borgerrepræsentation. Ved ophævelsen af lov om Københavns Kommunes styrelse i 1997 blev lovgrundlaget i form af § 65 e indsat i lov om kommunernes styrelse, jf. lov nr. 231 af 2. april 1997.

Ved en vejledende folkeafstemning den 28. september 2000 over temaet »Skal der med virkning fra 1. januar 2002 indføres bydelsstyre i alle bydele i Københavns Kommune« stemte et flertal af borgerne i Københavns Kommune nej.

På baggrund af afstemningsresultatet blev bydelsforsøget afviklet ved forsøgsperiodens udløb, og Københavns Kommune har ikke anmodet om en forlængelse af forsøgsperioden.

På denne baggrund foreslås bestemmelsen ophævet.